

Táta

Paměť

(Vzpomínky na tvůj život před tím, než jsi se ocitnul tady. Nevybavuješ si nic navíc, ale víš určitě, že tohle není všechno.)

Narodil ses v malém městečku na severu USA do klidné a spořádané rodiny lékařky a státního úředníka. Své dětství jsi prožil v idylické rodině. Byl jsi jediný syn, takže ti matka věnovala zvláštní péči, zatímco tvůj otec vydělával na rodinu. I přes svoji náročnou práci však tvůj otec rozhodně svoji rodinu nezanedbával, spíše naopak. Už od raného věku byl otec tvým ideálem – chtěl ses mu podobat a jednou být jako on – starostlivý a vzorný otec rodiny.

Na svoje léta studia už si příliš nevzpomínáš, už je to příliš dlouho. Rozhodně jsi nebyl příliš nadaný student. Střední školu jsi dokončil jen s největším úsilím a i když ses poté dostal i na univerzitu, dlouho jsi na ní nevydržel a studium jsi ukončil.

Z rodného městečka ses poté odstěhoval a začal jsi pracovat a vydělávat. Byl jsi poměrně spokojený měl jsi dobrou práci, ale pořád jsi cítil, že ti v životě něco chybí. Rodina, natolik spořádaná a pohodová, jako byla tvoje, když jsi byl malý kluk. A časem to přišlo. Blíže ses seznámil s jednou ze svých zákaznic a pozval ji na večeři. Byli jste si navzájem sympatičtí, scházeli jste se dál, později jste spolu začali i žít. Ty jsi věděl, že jsi našel tu pravou, se kterou chceš strávit zbytek svého života. A i ona to brala stejně. Zanedlouho jste se vzali a za chvíli bylo na cestě i první dítě. Byl jsi nadšený a na otcovství ses velice těšil. Narodil se vám kluk, dali jste mu jméno Peter. V tu chvíli jsi byl nejšťastnější muž na světě.

Na těch několik let vzpomínáš nejraději. Byl jsi čerstvým otcem a poznal jsi, že právě rodina je to, co tvému životu dává smysl. Samozřejmě, že občas něco v manželství zaskřípalo, ale všeobecně se váš vztah dal prohlásit za dokonalý. Každý den jsi spěchal domů ze zaměstnání, abys mohl být s Peterem co nejdéle. Být u toho, když se snažil o první slůvka a o první kroky. Často jsi si s ním hrál a viděl jsi v něm sebe. Když se vám narodilo druhé dítě, dcera Jane, přestal vám tvůj příjem stačit na slušný život a ty ses rozhodl najít lepší práci. Vstoupil jsi do armády. Nechtěl jsi k bojovým složkám, takže jsi pracoval u vozidel a jediný rozdíl proti minulé práci byl v uniformě. Vydělával jsi víc peněz a svoji milovanou rodinu jsi tak bez problému uživil. Šťastné období se opakovalo i s dcerou. Opět jsi s láskou pozoroval a byl hrdý na každý pokrok, který obě tvé děti udělaly.

Problém přišel v roce 2005, kdy Amerika byla ve válce s terorismem a zrovna probíhala vleklá mise v Iráku. Na ten den, kdy jsi držel v ruce dopis z velitelství, že jsi odvelen do akce v Iráku, jsi nikdy nezapomněl. Musel jsi pryč od své rodiny, daleko od svých dvou milovaných dětí. Ale musel jsi jít. Ten čas, který jsi trávil v nepřátelské zemi, byl pro tebe utrpením. Každý večer po službě, když jsi měl chvíli klidu pro sebe, jsi vytáhl z kufru zarámované fotky svých dvou dětí a těšil se, až se vrátíš zpět domů. Často jsi domů i napsal e-mail nebo zatelefonoval, ale nezřetelná slova tvé dcery a syna v telefonu nemohly ani trochu nahradit čas, který s nimi mohl trávit doma.

Ač je to absurdní, zranění, které jsi jednoho dne utrpěl, bylo pro tebe vysvobozením. Jakmile to bylo po zotavení jen trochu možné, byl jsi převelen zpět domů. Mohl ses vrátit zpět za svou rodinou, což pro tebe znamenalo víc, než Purpurové srdce, kterým jsi byl za své zranění vyznamenán. Ale ani v teple domova to už taková idyla nebyla. Nemohl ses zbavit traumatu z toho, co jsi ve válce všechno viděl.

Poslední, na co si vzpomínáš, je, že ses šel za svou ženou do vinárny, kde měla sraz s kamarádkou, abys ji odvezl domů.

Chování

(Základní koncepty hraní tvé postavy. Snaž se tohoto konceptu chování co nejvíce držet, ačkoliv věříme, že vdechneš postavě část svého osobitého já.)

Jsi docela klidný a vyrovnaný muž. Tvoje rodina je celý tvůj život – udělal bys pro ni naprosto cokoli. Zároveň také vyznáváš pozitivní rodinné hodnoty, a poměrně hodně pohrdáš těmi, kteří je neuznávají a navíc se k tomu klidně přiznávají. Nikdy jsi neměl potíže s morálkou. Stojíš si pevně za obhajobou své rodiny a jen těžko by jsi připustil cokoli, co by jí mohlo ublížit.

Touhy

(Základní kameny, které definují smýšlení tvé postavy.)

Za všech okolností a za každou cenu chránit a bránit svoji rodinu.
Snažit se najít řešení díky moudrosti, rozvaze a přirozené autoritě.

Vzpomínky

(Konkrétní vzpomínky, které vidíš tak čistě, jako by se odehrávaly právě nyní.)

...čteš dopis, který přišel dnes ráno. Je z univerzity a píše se v něm o ukončení studia z důvodu nesplnění studijních povinností. Jsi s tím vlastně už smířený a tohle jen definitivní tečka. Ale co, život jde dál a tímhle skončila jen jedna malá část. Muchláš dopis do kuličky a přes celou místnost hodíš do koše. Trefa...

...jsi doma, před chvílí jsi se vrátil z práce. Jane křičí, už jí rostou první zoubky. Voláš na manželku, aby ji šla uklidnit. Odpovídá, že zrovna teď nemůže. Hm, asi telefonuje nebo tak něco. Tak se zvedáš od stolu jdeš Jane uklidnit sám..

Lidé

(Osoby, které ti v mlze vzpomínek nejvíce vytanuli na mysli.)

Peter – Tvoje starší dítě, tvůj milovaný syn. Celý tatínek, vidíš v něm svoji tvář, svého dědice. Už nějakou dobu chodí do školy a dělá ti jen radost.

Jane – Tvoje roztomilá dcera. Je to krásná a hodná holčička, tvůj nejdražší poklad na světě.